

Acords de Govern

1 d'abril de 2014

El Govern analitza l'informe sobre la sentència del Tribunal Constitucional i constata que la consulta pel dret a decidir té marge legal

- L'informe ha estat coordinat per l'Institut d'Estudis Autònoms, amb les aportacions dels serveis jurídics de la Generalitat, experts en dret constitucional i les al·legacions dels lletrats del Parlament
- Es posa de manifest la “inconsistència” i els “esforços argumentals febles i contradictoris” de la sentència respecte el caràcter jurídic que es vol atribuir a la declaració
- El Govern vol manifestar “clarament el rebuig que els tribunals entrin a jutjar declaracions polítiques, prelimitant així l'exercici de la democràcia”.
- La sentència del Tribunal Constitucional “no atén totes les pretensions del Govern espanyol”, que aspirava a la declaració d'inconstitucionalitat de tota la Resolució del Parlament
- A diferència del que pretenia prohibir el govern espanyol, el Tribunal Constitucional declara “de forma explícita que els poders públics d'una comunitat autònoma poden legítimament realitzar activitats adreçades a preparar i defensar l'objectiu polític proposat”, sempre que aquestes activitats es realitzin sense vulnerar “els principis democràtics, els drets fonamentals o la resta dels mandats constitucionals”

El Govern ha analitzat l'informe, coordinat per l'Institut d'Estudis Autònoms, sobre la sentència del Tribunal Constitucional de 25 de març de 2014, relativa a la Resolució 5/X del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova la Declaració de sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya. També s'ha comptat amb les aportacions dels serveis jurídics de la Generalitat, d'experts en dret constitucional i de les al·legacions dels lletrats del Parlament.

La conclusió de l'informe sobre la sentència del TC és que la consulta sobre el dret a decidir del poble de Catalunya té marge legal. El Govern destaca a través d'aquest informe la “inconsistència” d'aquesta sentència, ja que “**no és capaç de descobrir cap efecte jurídic real i efectiu**”. Per això, rebutja que “els tribunals entrin a jutjar declaracions polítiques, pre-limitant així l'exercici de la democràcia”.

La sentència, a causa del seu contingut passa a tenir efectes jurídics, **té la virtualitat de donar un sòlid emparament jurídic a les actuacions endegades per les institucions catalanes per fer efectiu el dret a decidir**". Cal destacar que la sentència del Tribunal Constitucional **"no atén a totes les pretensions del Govern espanyol"**, que aspirava a la declaració d'inconstitucionalitat de tota la Resolució del Parlament. L'informe deixa clar que **"l'aspecte més nou, rellevant i a la pràctica més transcendent de la sentència és, sens dubte, el relatiu al "dret a decidir" ja que declara de forma explícita que els poders públics d'una comunitat autònoma "poden legítimament realitzar activitats adreçades a preparar i defensar l'objectiu polític proposat", sempre que aquestes activitats es realitzin sense vulnerar "els principis democràtics, els drets fonamentals o la resta dels mandats constitucionals"**.

Finalment, de la sentència es pot concloure que **"entre les activitats de preparació incloses en l'exercici del dret a decidir s'hi poden incloure, sens dubte, qualsevol mena de referèndum o consulta adreçada a conèixer la voluntat dels ciutadans sobre el futur polític de Catalunya", sempre que "no es configuri com un referèndum d'autodeterminació"**.

Aspectes destacats de l'Informe sobre la sentència del TC

1. Es posa de manifest **"la inconsistència"** i **"els esforços argumentals febles i contradictoris"** de la sentència del Tribunal Constitucional respecte al caràcter jurídic que es vol atribuir a la resolució del Parlament.

Aquest presumpte caràcter jurídic –tot i que **"la sentència no és capaç de descobrir cap efecte jurídic real i efectiu"**– és el que permet al TC justificar el seu pronunciament. En aquest sentit, cal fer notar que no és recomanable que en un estat de dret i democràtic els tribunals es dediquin a jutjar declaracions polítiques. És, des d'aquest punt de vista, un terreny relliscós i un mal precedent. Es comencen analitzant resolucions de parlaments, després declaracions polítiques, i al final s'acaba limitant la llibertat d'expressió.

Per tot el que s'ha exposat, analitzat l'informe, el Govern vol manifestar **"clarament el rebuig que els tribunals entrin a jutjar declaracions polítiques, prelimitant així l'exercici de la democràcia"**.

2. Com a conseqüència de l'emparament jurídic de la Resolució, l'informe constata la paradoxa que, a partir de la sentència, el seu contingut passa a tenir efectes jurídics, fet que **"té la virtualitat de donar un sòlid emparament jurídic a les actuacions endegades per les institucions catalanes per fer efectiu el dret a decidir"**.

Així mateix, la sentència fa que **“les nombroses iniciatives impulsades per la societat civil catalana per impulsar el dret a decidir estiguin emparades jurídicament”**.

3. La sentència del Tribunal **Constitucional “no atén totes les pretensions del Govern espanyol”**, que aspirava a la declaració d'inconstitucionalitat de tota la Resolució del Parlament. L'informe posa de manifest que **“la novetat que aporta la sentència, i que cal destriar per la seva transcendència pràctica, és que acota o limita expressament els efectes de la declaració d'inconstitucionalitat exclusivament a dos fets: al no-reconeixement del dret a l'autodeterminació del poble de Catalunya, i al vet constitucional a la possibilitat de convocar unilateralment un referèndum d'autodeterminació”**. En canvi, la inconstitucionalitat no afecta **“la resta de la Declaració ni el dret a decidir”**.
4. L'informe deixa clar que **“l'aspecte més nou, rellevant i a la pràctica més transcendent de la sentència és, sens dubte, el relatiu al “dret a decidir”**. En aquest sentit, a diferència del que pretenia prohibir el govern espanyol, el **“Tribunal Constitucional declara de forma explícita que els poders públics d'una comunitat autònoma poden legítimament realitzar activitats adreçades a preparar i defensar l'objectiu polític proposat”**, sempre que aquestes activitats es realitzin sense vulnerar **“els principis democràtics, els drets fonamentals o la resta dels mandats constitucionals”**.
5. Finalment, l'informe deixa clar que a partir de la interpretació conjunta i sistemàtica de la sentència es pot concloure que **“entre les activitats de preparació incloses en l'exercici del dret a decidir s'hi poden incloure, sens dubte, qualsevol mena de referèndum o consulta adreçada a conèixer la voluntat dels ciutadans sobre el futur polític de Catalunya”**, sempre que **“no es configuri com un referèndum d'autodeterminació”**.

De fet, en aquest sentit, crida l'atenció que la sentència introdueixi una referència al pronunciament del Tribunal Suprem del Canadà, just després de dir que no és possible el dret a l'autodeterminació. I crida l'atenció perquè **“és del tot evident que el Tribunal Suprem del Canadà no ha negat la possibilitat que una Província convoqui un referèndum sobre el seu futur polític”**.

El Govern modifica la Llei del Cinema per adaptar-la als dictàmens de la Comissió Europea

El Govern ha aprovat la modificació de la Llei 20/2010, de 7 de juliol, del Cinema d'acord amb el dictamen de la Unió Europea per tal que les pel·lícules europees quedin excloses de les obligacions de doblatge i subtitulació en llengua catalana previstes a la llei. La nova redacció fixa que la Generalitat sí que podrà establir mecanismes de suport al doblatge i subtitulació d'aquestes obres.

La modificació actualitza també la llei per tal d'adaptar el redactat als canvis tecnològics que s'han produït des de la seva aprovació i la progressiva desaparició de les còpies analògiques enfront el digital.

Transcorreguts dos anys des de la posada en marxa de l'acord industrial subscrit el 26 de setembre de 2011 entre la Generalitat, la Federació de Distribuïdors Cinematogràfics i el Gremi de Cinemes de Catalunya, la modificació de la llei prima la via de l'acord per tal d'augmentar i consolidar el consum de pel·lícules doblades i subtitulades en català. L'objectiu final és que el visionat de cinema en català sigui equiparable al d'altres sectors de la cultura i la comunicació.

Si no s'arribés a aquests acords en un termini màxim de sis mesos des de l'aprovació de la llei, s'aplicaran les obligacions que es determinin per reglament respecte la distribució i exhibició d'obres cinematogràfiques en català. Per aconseguir l'objectiu d'assolir aquest nivell d'equiparació amb altres sectors culturals s'estableix un període transitori de 10 anys.

Un cop aprovat avui el projecte de llei de modificació de la Llei 20/2010, del 7 de juliol, del cinema, el text iniciarà el tràmit parlamentari per al seu debat i aprovació.

El Govern distingeix amb la Creu de Sant Jordi 27 persones i 15 entitats

- La Creu de Sant Jordi és un dels màxims reconeixements que pot rebre una persona o una entitat per part de la Generalitat de Catalunya

El Govern ha acordat concedir la Creu de Sant Jordi a 27 persones i 15 entitats que s'han destacat pels serveis prestats a Catalunya en la defensa de la seva identitat o, més generalment, en el pla cívic i cultural.

La Creu de Sant Jordi és un dels màxims reconeixements que pot rebre una persona per part de la Generalitat de Catalunya. La distinció es va crear el 1981 amb la finalitat de distingir les persones naturals o jurídiques que, pels seus mèrits, hagin prestat serveis destacats a Catalunya. Qualsevol ciutadà, grup de ciutadans o entitat pot demanar que s'atorgui aquest guardó a alguna persona, ja sigui física o jurídica.

Les 27 persones que rebran la distinció en l'edició d'enguany són:

Xavier Benguerel Godó

Compositor, nascut a Barcelona (Barcelonès). Per la qualitat d'una producció que ha tractat tots els gèneres amb un estil propi, des de la peça intimista fins a l'òpera, la cantata, l'obra simfònica o la música de cambra. La seva concepció de la música s'enllaça amb la paraula, com si fossin formes complementàries del mateix llenguatge sonor. Cal destacar-ne les òperes *Spleen i Dalí*, *el Llibre Vermell* –basat en l'obra montserratina homònima– o *el Rèquiem*, a la memòria de Salvador Espriu.

Joana Biarnés Florensa

Fotoperiodista, nascuda a Terrassa (Vallès Occidental). Pel seu paper pioner entre nosaltres com a dona en aquest camp, amb una trajectòria iniciada fa més de mig segle. Cobria notícies esportives i també grans esdeveniments, com ara el concert dels Beatles a Barcelona l'any 1965. Vinculada inicialment a la premsa escrita i després a diverses agències fotogràfiques, cal destacar-ne el sentit del risc per tal d'aconseguir la notícia que cercava.

José Manuel Blecua Perdices

Filòleg, nascut a Saragossa. Per una trajectòria d'excel·lència en els camps docent i científic, com a autor de treballs de lexicografia i d'història de la lingüística i pioner en l'aplicació de les noves tecnologies a l'estudi del castellà. Ha estat catedràtic i vicerector de la Universitat Autònoma de Barcelona i és director de la Real Academia Española. Cal destacar-ne, a més de la vinculació amb Catalunya, l'actitud receptiva vers la llengua i la cultura catalanes.

Alegría Borrás Rodríguez

Jurista, nascuda a Barcelona (Barcelonès). En reconeixement a la seva trajectòria com a catedràtica de Dret Internacional Privat de la Universitat de Barcelona. Autora d'estudis en aquest camp, ha format part de destacats organismes catalans i europeus. Membre del Grup de Treball de l'Àmbit Jurídic de la Generalitat, cal destacar-ne l'esforç per donar visibilitat internacional a Catalunya.

Josep Maria Busquets i Galera

Promotor cultural, nascut a Manresa (Bages). Per la seva dedicació continuada al sector, i especialment en el món de la música, mitjançant institucions com el Gran Teatre del Liceu, el Palau de la Música Catalana, el Teatre Nacional de Catalunya o l'Orfeó Laudate. President del Consell Català de la Música, des del 1983 impulsa el prestigiós Festival Internacional de Música de Cantonigròs, amb un gran èxit de participació i de relació entre cultures.

Jaume Cabré Fabré

Escriptor, nascut a Barcelona (Barcelonès). Per la vàlua de la seva obra literària, traduïda a diverses llengües i destacada sobretot en l'àmbit narratiu i en el món de la ficció televisiva. Novel·les com *Senyoria*, *Les veus del Pamano* o *Jo confesso*, entre d'altres títols, han merescut l'elogi de la crítica i han contribuït a crear nous lectors. La seva escriptura, de ressons musicals, projecta les lletres i la cultura catalanes amb universalitat i ambició.

Aureli Casabona i Bel

Agent comercial i empresari, nascut a Barcelona (Barcelonès). En reconeixement a la seva destacada trajectòria professional i corporativa en l'àmbit del comerç, singularment vinculada al sector cerealista. Hi ha tingut diverses responsabilitats, també a nivell internacional, i actualment és president d'honor de la Borsa de Comerç Europea. També presideix, des del 1991, la Llotja de Cereals de Barcelona.

Enric Crous i Millet

Directiu d'empresa, nascut a Barcelona (Barcelonès). Pels serveis que ha prestat al país des d'una manera valuosa d'entendre el mecenatge i el patrocini empresarial. Vinculat a diverses corporacions, va ser director general de Mercabarna i de Fira de Barcelona i actualment ho és del Grup Damm, des del qual ha contribuït destacadament al foment de diverses manifestacions culturals i esportives, del fet casteller i, molt especialment, del món de la música.

Xesús Miguel de Toro Santos

Escriptor, conegut com a Suso de Toro, nascut a Santiago de Compostel·la. Referent de la literatura gallega contemporània, ha combinat el conreu de la narrativa i del teatre amb llibres d'assaig i de periodisme, i s'ha distingit per l'activisme cívic a través de plataformes de reivindicació ambiental. Els seus

llibres i articles desenvolupen una visió positiva de la identitat catalana i exploren vies de diàleg sobre la realitat política espanyola.

Macari Gómez Quibus

Cartellista cinematogràfic, conegut artísticament com a “Mac”, nascut a Reus (Baix Camp) i resident a Olesa de Montserrat (Baix Llobregat). En reconeixement a la qualitat i la versatilitat d'una obra de projecció internacional, vinculada al record de pel·lícules mítiques en la història del cinema. Els seus cartells es caracteritzen per la creativitat, l'inconformisme i l'harmonia. L'any 2013 va ser nomenat membre d'honor de l'Acadèmia del Cinema Català.

Rosa Gratacós i Masanella

Pedagoga, nascuda a Banyoles (Pla de l'Estany). Pel seu treball pioner en la millora i revaloració de la formació artística en el sistema educatiu català. I també per la recerca sobre la percepció de l'art en les persones cegues, dins la qual ha escrit llibres i ha posat en marxa diversos projectes. Col·laboradora i assessora del Museu del Louvre, forma part d'organitzacions internacionals que treballen en l'educació dels invidents.

Joan Josep Guinovart i Cirera

Farmacèutic i bioquímic, nascut a Tarragona (Tarragonès). Per la projecció internacional de les seves recerques sobre els trastorns metabòlics causants de malalties neurodegeneratives. Director, des del 2005, de l'Institut de Recerca Biomèdica de Barcelona, cal destacar la seva contribució valuosa a l'ensenyament, la pràctica i la projecció de la ciència a Catalunya.

Joan Llort i Badies

Sacerdot, nascut a Guimerà (Urgell). En reconeixement a la seva tasca de promoció de la comarca de les Garrigues mitjançant iniciatives culturals, socials i econòmiques valuoses per a la comunitat. Destaca, en aquest sentit, l'impuls de la cooperativa de gènere de punt John-fil a l'Espluga Calba -d'on és rector-, que des del 1970 ha contribuït amb èxit, des de la catalanitat, a la dinamització del territori.

Marià-Ignasi Marroyo i Rodríguez

Fotògraf, de nom artístic Ignasi Marroyo, nascut a Madrid i resident a Rubí (Vallès Occidental). Per la seva valuosa producció, vinculada als corrents del realisme i de la nova avantguarda. Fundador, l'any 1960, del col·lectiu fotogràfic barceloní El Mussol, i el 1966 del grup rubinenc El Gra, esdevindria també col·laborador d'*El Correo Catalán* i de la revista *Imagen y Sonido*. Ha fet donació del seu fons, amb més de 70.000 imatges, a l'Arxiu Nacional de Catalunya.

Josep Maria Martí i Martí

Periodista, nascut a Castellvell del Camp (Baix Camp). Pel conjunt d'una trajectòria especialment rellevant en l'àmbit radiofònic i també a nivell

acadèmic. Cal destacar-ne la capacitat de descobrir nous talents i la seva influència, durant l'etapa en què dirigí Ràdio Barcelona, en què la Cadena SER va incrementar la programació en català, a més del seu paper en l'impuls dels Premis Ondas. Fundador i director de l'Observatori de la Ràdio, ha estat degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya.

Ricard Masó i Llunes

Geògraf i aparellador, nascut a Sant Feliu de Guíxols (Baix Empordà) i resident a Girona (Gironès). Per la seva aportació de conjunt a la vida cultural, social i política. Ha estat, entre d'altres iniciatives, fundador de la primera empresa catalana de cartografia i promotor de la recuperació toponímica. Diputat al Parlament de Catalunya del 1980 al 1992, cal destacar-ne l'impuls, des de Girona, del premi de novel·la Prudenci Bertrana i la creació de la Fundació del mateix nom.

Rosa Maria Oriol Porta

Joiera, nascuda a Manresa, al Bages. Per l'expansió d'una empresa d'origen familiar en el sector de la joieria i dels complements, que dirigeix des de Manresa amb el seu espòs, Salvador Tous. La firma ha assolit una notòria presència internacional, des d'una sensibilitat adreçada a un públic ampli. I per la valuosa tasca solidària que du a terme com a presidenta honorífica de la Fundació Rosa Oriol, que treballa per a persones i col·lectius en risc d'exclusió social.

Lluís Pagès Marigot

Editor, nascut a Gironella (Berguedà) però molt vinculat a Lleida (Segrià). En reconeixement al conjunt de la seva activitat cultural i empresarial i, singularment, per l'aposta pel llibre en català. Al capdavant, fins al 2013, del segell lleidatà Pagès Editors, l'ha projectat amb èxit al conjunt del territori. Fundador de la distribuïdora Nus de Llibres, també ha presidit l'Associació d'Editors en Llengua Catalana i ha contribuït amb eficàcia a la projecció de la nostra cultura.

Francesc Panyella i Farreras

Promotor cultural, nascut a Vallirana (Baix Llobregat) i resident a Marsella (França). En reconeixement als seus mèrits a favor de la projecció de la llengua, la cultura i la identitat catalanes. President, des del 1981, del Cercle Català de Marsella, ha contribuït a impulsar i dinamitzar les diverses iniciatives que du a terme una entitat gairebé centenària, en relació continuada amb els casals catalans d'arreu del món.

Victòria Peña Carulla

Actriu, coneguda com a Vicky Peña, nascuda a Barcelona, al Barcelonès. Pel conjunt de la seva trajectòria en els àmbits del teatre, el cinema, el doblatge i la televisió, des d'un talent artístic que no ha parat de créixer. I també pel seu compromís social i cultural. Ha representat obres de grans autors i ha treballat amb directors destacats, a més d'obtenir guardons com, entre d'altres, quatre

premis Max de teatre, el Gaudí de cinema o el Ciutat de Barcelona a les arts escèniques.

Enric Puig Jofra

Pedagog i religiós, pertanyent a la Companyia de Jesús, nascut a Barcelona, al Barcelonès. Per la seva destacada dedicació als infants i joves, a través de l'escola i del món del lleure. Ha estat, entre d'altres càrrecs, director general de Joventut de la Generalitat i secretari general de l'Arquebisbat de Barcelona. Actualment presideix el Patronat de l'Institut Químic de Sarrià i és el secretari general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya.

Hilari Raguer i Suñer

Historiador i religiós, de nom de naixement Ernest, nascut a Madrid. Pel seu compromís social i amb la catalanitat, des d'una destacada contribució a la historiografia com a autor, entre d'altres, de llibres sobre història política i religiosa. Monjo de Montserrat, és fundador de la revista *Documents d'Església*. Cal destacar-ne els estudis dedicats a Manuel Carrasco i Formiguera, el general Domènec Batet i Unió Democràtica de Catalunya durant el període republicà.

Mercè Riera Manté

Promotora social, nascuda a Granollers, al Vallès Oriental. En reconeixement als valors humans i socials que impulsa com a fundadora d'El Xiprer, un centre d'acollida que des de Granollers atén persones que es troben en situacions d'especial precarietat. Aquesta tasca, participativa i solidària, ha esdevingut de referència en el seu entorn i constitueix un valuós exemple per a la comunitat.

Josep Maria Sala i Xampeny

Metge, especialitzat en pediatria, nascut a Barcelona, al Barcelonès. En reconeixement a una trajectòria dins la qual destaca la inauguració, el 1985, de la primera escola universitària de fisioteràpia de Catalunya. També ha estat, entre d'altres càrrecs, president del Sindicat de Metges de Catalunya, i actualment presideix la Fundació Privada Escoles Universitàries Gimbernat i Tomàs Cerdà.

Sergi Schaaff Casals

Realitzador de televisió, nascut a Barcelona, al Barcelonès. Per la seva aportació a aquest mitjà, dins del qual ha estat director del centre de producció de Televisió Espanyola a Catalunya, amb una contribució eficaç a la llengua i la cultura catalanes. També cal destacar-ne la línia innovadora en la creació de nous formats i l'autoria i adaptació de guions de ficció, a més de la tasca acadèmica a la Universitat Pompeu Fabra.

A més, també s'ha aprovat atorgar aquesta distinció, a títol pòstum a les següents personalitats, que van morir l'any 2013:

Lluís Martí i Bosch

Promotor social nascut a Barcelona, al Barcelonès. En reconeixement, a títol pòstum, a una de les persones que han excel·lit en l'impuls i la projecció del voluntariat català. Fundador i primer president de la Federació Catalana de Voluntariat Social i de l'Associació Internacional de Voluntariat, s'ha esforçat singularment en la millora de les condicions de vida dels sectors més desafavorits.

Joan Montanyès i Martínez

Actor i pallasso, conegut artísticament com a "Monti", nascut a Barcelona, al Barcelonès. En reconeixement, a títol pòstum, a una trajectòria renovadora del món del circ i les arts escèniques. L'activitat de la seva companyia, Monti & Cia, o les expedicions per a Pallassos sense Fronteres, a més de diverses intervencions teatrals, musicals i televisives, donen la mesura del seu talent.

Les 15 entitats que rebran la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya, en forma de placa, són les següents:

Casino Llagosterenc

Entitat de Llagostera, al Gironès, fundada l'any 1856 en el marc del moviment associatiu que viu Llagostera al segle XIX, vinculat a l'expansió de la indústria surotapera. La seu actual, inaugurada el 1891 i reformada el 1929, respon als postulats academicistes del Noucentisme. Actualment disposa d'escoles de música i de dansa, entre d'altres activitats de dinamització cultural i social.

Confederació Sindical de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya

En el cinquantenari de la constitució d'aquest sindicat entre nosaltres. Pel seu protagonisme en la història recent, tant pel que fa a la lluita inicial contra el franquisme com al repte d'assolir, en democràcia, més drets laborals i socials per als treballadors. I també pel compromís continuat de CCOO en la construcció nacional de Catalunya i en l'assoliment d'una societat més cohesionada i justa.

Coral El Llessamí

Formació vinculada a la Societat Cultural La Vicentina, de Sant Vicenç dels Horts, al Baix Llobregat. Fundada el 1860 i integrada a la Federació de Cors de Clavé, té una trajectòria molt arrelada al seu entorn i ha fet d'ambaixadora del cant coral català a països d'Europa i d'Amèrica. Les seves activitats han estat sempre amatents a la integració cultural i a la cohesió social.

Els Pescadors de l'Escala

En el cinquantè aniversari de l'adopció oficial del nom d'un grup constituït a finals de la dècada de 1950, a aquesta població de l'Alt Empordà, pioner en un gènere de música popular que uneix tradició cultural i presència social. Per la

seva tasca de recuperació, interpretació i difusió, a Catalunya i a l'exterior, de l'havanera, la cançó de taverna i altres cants, amb un gran nombre d'actuacions i enregistraments discogràfics.

Federació d'Ateneus de Catalunya

Com a referent cultural i social, des d'una valuosa tradició històrica. El moviment ateneista, fundat a Catalunya durant el segle XIX, ha influït ben positivament en la vida col·lectiva i ha sabut adaptar-se a les noves realitats socials. Les entitats que aplega la Federació contribueixen a l'expansió de la cultura, al foment de l'associacionisme i al reequilibri del territori.

Federació Salut Mental Catalunya

Per la seva contribució a la millora de la qualitat de vida, la no-discriminació i la igualtat d'oportunitats de les persones amb problemes de salut mental, i pel suport a les seves famílies. La promoció de programes d'inserció social i laboral, l'impuls de la coordinació territorial o la promoció d'activitats culturals són, entre d'altres, iniciatives que promou la Federació per assolir els seus objectius.

Fundació Busquets de Sant Vicenç de Paül

Entitat vinculada a les Filles de la Caritat, amb seu a Terrassa, al Vallès Occidental, i creada a començaments del segle XX, per tal d'atendre menors, adults i famílies en risc d'exclusió social. Per la seva meritòria dedicació, des de Terrassa, a les necessitats de les persones des del punt de vista assistencial i educatiu, i per la tasca de sensibilització col·lectiva en la construcció d'una societat més solidària.

Fundació d'Oncològica Infantil Enriqueta Villavecchia

En el vint-i-cinquè aniversari d'una entitat que contribueix amb eficàcia a la lluita contra el càncer en els infants i al suport continuat a les seves famílies. Com a reconeixement a aquesta valuosa dedicació i a l'esforç per avançar en la recerca, la formació i l'aposta per implementar programes de participació i de voluntariat que impliquin la ciutadania.

Fundació Vidal i Barraquer

En el cinquantenari d'aquesta entitat, creada en el si de la Conferència Episcopal Tarraconense i vinculada a la Universitat Ramon Llull. Per la qualitat de l'assistència que presta, en els seus centres de salut mental, a persones amb trastorns psicopatològics, complementada per l'aposta formativa i de recerca en els àmbits de la psicologia i de la psiquiatria.

Institut d'Estudis Penedesencs

Per l'interès de la tasca que du a terme aquest centre, dedicat a l'estudi, la promoció i la difusió del patrimoni cultural, històric i científic de les comarques de l'Alt Penedès, el Baix Penedès i el Garraf. A partir del 1977 ha projectat amb eficàcia aquest espai al conjunt del país, des del suport de la societat i la col·laboració amb les administracions.

Institut Pere Mata

Creat a Reus, al Baix Camp, a finals del segle XIX en un edifici de Lluís Domènech i Montaner, rep la seva denominació el 1910 en record d'un prestigiós metge, polític i catedràtic, pioner en l'ensenyament universitari de la psiquiatria. Pel valuós servei prestat en els àmbits de la salut mental, la discapacitat intel·lectual i l'atenció a les persones grans, així com en el conjunt de l'obra social de les fundacions que hi són vinculades.

Organització Catalana de Trasplantaments

Per l'èxit de la tasca que realitza gràcies a la generositat dels donants d'òrgans i les seves famílies, la professionalitat dels equips sanitaris i el suport dels malalts i de les associacions que els aglutinen. Creada fa dues dècades a partir d'un model que es va començar a definir el 1982, aquesta entitat també contribueix a fer possible que Catalunya hagi esdevingut un país més solidari.

Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona

En el quart de segle d'aquesta institució, fundada amb el nom de Conferència Fisicomatemàtica Experimental, a Barcelona. Per la seva activitat de recerca i de difusió, amb un arxiu i una biblioteca que comprenen valuosos fons. En el patrimoni de l'Acadèmia hi figura l'Observatori Fabra, dedicat a l'astronomia, la meteorologia i la sismologia des del 1904.

Societat Coral Diana

En ocasió del cent cinquantè aniversari d'aquesta entitat, adherida a la Federació de Cors de Clavé. Des de la vila de Cervelló, al Baix Llobregat, ha dut a terme una activitat musical dinamitzadora del seu entorn i vinculada a la llengua i la cultura catalanes. També s'ha esforçat en el manteniment de les tradicions, com ara les caramelles durant els anys del franquisme.

Unió General de Treballadors de Catalunya

En reconeixement a la tradició històrica d'aquest sindicat, fundat el 1888 a Barcelona, a nivell estatal, per Pablo Iglesias a partir de la iniciativa del Centre Obrer de Mataró. I també per la renovació que ha dut a terme al nostre país. La lluita pels drets laborals i socials dels treballadors i el compromís de la UGT per una societat més justa i solidària es vinculen al seu paper en la construcció nacional de Catalunya.

El Govern prioritza l'accés als serveis d'atenció precoç dels infants amb greu afectació i dels menors de 3 anys

- **L'Executiu modifica el Decret que regula aquests serveis, que tenen per objecte incidir en els trastorns del desenvolupament infantil i les situacions de risc que puguin provocar-los**
- **La reforma també promou el compromís de la família durant el tractament de l'infant**
- **Actualment, Catalunya disposa d'una xarxa de 94 centres de desenvolupament infantil i atenció precoç distribuïts arreu del territori**

L'accés als serveis d'atenció precoç es prioritzarà per als infants de menys de tres anys i per aquells amb greu afectació, d'acord amb el criteri clínic dels professionals del Centre de desenvolupament infantil i atenció precoç (CDIAP). Aquesta és una de les mesures incloses en la modificació del Decret que regula aquests serveis, aprovada avui pel Govern.

Sens perjudici del caràcter universal que té l'atenció precoç, l'experiència dels darrers anys ha evidenciat la necessitat de recollir els criteris de preferència en l'atenció a l'infant per aconseguir més eficàcia en la prestació dels serveis i procurar una atenció immediata quan l'edat i la salut de l'infant així ho aconsellin.

S'entén per afectació greu aquella condició familiar, d'entorn o del mateix infant que repercuteix en alguna àrea del seu desenvolupament, de manera que resta compromesa de forma significativa la seva capacitat adaptativa i de relació amb l'entorn.

La nova regulació també estableix que família i CDIAP hauran de subscriure un acord assistencial que reculli, com a mínim, el compromís del centre d'efectuar la valoració diagnòstica i, si escau, el pla d'atenció terapèutica, així com el compromís de la família d'assistir a les sessions programades i de seguir les pautes d'intervenció que estableixi l'equip interdisciplinari. D'aquesta manera es vol garantir la implicació de la família durant el tractament de l'infant.

L'atenció precoç té per objecte incidir en els trastorns del desenvolupament infantil i les situacions de risc que puguin provocar-los i s'entén com un conjunt d'actuacions de caire preventiu, de detecció, diagnòstic i intervenció terapèutica que s'estén des del moment de la concepció fins que l'infant compleix els sis anys.

Aquesta atenció es fa des de diferents àmbits, com ara el familiar, el sanitari, l'educatiu, el social i altres, per procurar un tractament global, integrat i coordinat.

Actualment, Catalunya disposa d'una xarxa de 94 CDIAP distribuïts arreu del territori. Es tracta de centres públics i gratuïts adreçats a infants fins a 6 anys que presenten algun trastorn en el desenvolupament o es troben en risc de patir-lo.

Des del servei es treballa per eliminar o disminuir els efectes d'aquests trastorns mitjançant el tractament més adequat a cada cas. En aquest sentit, els CDIAP treballen coordinats amb la resta de dispositius implicats en l'atenció de la primera infància.

El Govern posa en marxa el Programa de preinscripció universitària per millorar el servei d'atenció a prop de 90.000 estudiants

- **El programa gestionarà la preinscripció de les set universitats públiques de Catalunya i la Universitat de Vic**

El Govern ha aprovat la creació del Programa de gestió de la preinscripció universitària per gestionar de manera òptima els diferents processos de preinscripció universitària de les 7 universitats públiques de Catalunya i la Universitat de Vic, que afecten aproximadament 90.000 usuaris. La Secretaria d'Universitats i Recerca, adscrita al Departament d'Economia i Coneixement, a través de l'Oficina d'Orientació per a l'Accés a la Universitat (OOAU) i l'Oficina d'Organització de Proves d'Accés a la Universitat (OOPAU) i per encàrrec de les universitats de Catalunya, gestiona el procés de preinscripció universitària.

El processos de preinscripció que es duen a terme des de l'OOAU durant els mesos de juny a novembre corresponen a la preinscripció universitària de la convocatòria de juny; la preinscripció universitària de la convocatòria de setembre; la preinscripció universitària de la convocatòria de matrícula lliure; i la preinscripció al Màster de formació del professorat d'educació secundària obligatòria i batxillerat, formació professional i ensenyament d'idiomes.

El volum de gestió que comporten aquests processos no es pot assumir només amb el personal d'administració adscrit actualment a aquestes dues oficines (OOAU i OOPAU). Així, per garantir la gestió del procés de preinscripció universitària durant un període de temps suficient, és necessari incorporar al Programa 18 efectius per tal de realitzar en aquest àmbit les funcions pròpies dels cossos administratiu i auxiliar administratiu.

En aquest sentit, s'ha de significar que la voluntat explicitada reiteradament pel Govern és la d'atendre amb els recursos interns disponibles i pels sistemes reglamentaris o convencionals de provisió les necessitats d'efectius de personal que responguin a circumstàncies conjunturals derivades de la necessitat d'atendre increments puntuals de l'activitat administrativa o derivades de l'execució de programes administratius amb durada determinada.

El Govern recorre al Tribunal Constitucional contra diferents articles del Reial decret que regula la retribució de la distribució elèctrica

- **El Govern considera que la nova norma excedeix les competències estatals i envaeix les que reconeix l'article 133 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya**

El Govern ha acordat plantejar conflicte positiu de competència davant el Tribunal Constitucional sobre diferents articles del Reial decret 1048/2013, de 27 de desembre, pel qual s'estableix la metodologia per al càlcul de la retribució de la distribució d'energia elèctrica, ja que considera que aquesta norma excedeix les competències estatals i envaeix les de la Generalitat de Catalunya.

El Govern fa aquest pas després que el Consell de Ministres del passat 7 de març passat rebutgés el requeriment previ d'incompetència presentat per l'Executiu i un cop que el Consell de Garanties Estatutàries ha dictaminat, per unanimitat, que alguns articles vulneren les competències de la Generalitat.

Concretament, el conflicte de competència afecta l'article 8, els capítols VI, VII i VIII i la disposició final primera del Reial decret 1048/2013. A més d'establir les fórmules de càlcul de la retribució de l'activitat de distribució amb caràcter unitari per al conjunt de l'Estat, aquesta norma imposa una regulació uniforme i completa de l'extensió i dels processos d'operació de les xarxes de distribució elèctrica, així com del règim d'escomeses i del d'acoblements, verificacions i controls.

Tot i les competències en matèria de transport i distribució d'energia elèctrica que reconeix l'article 133 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aquest Reial Decret impedeix que la Generalitat de Catalunya pugui establir requeriments complementaris de qualitat del subministrament, i que el suposat cost d'aquests requeriments corrin a càrrec del sistema elèctric.

Igualment, el Govern de la Generalitat considera que el desenvolupament de la xarxa de distribució no ha estat homogeni al conjunt de l'Estat, i per tant no es pot establir un criteri únic per regular l'extensió d'aquestes xarxes ni la construcció de noves escomeses, ja que això no garantiria un tracte igualitari a totes les comunitats autònomes.

Amb aquesta acció, el Govern amplia la seva defensa jurídica de les competències en matèria d'energia que la reforma propugnada pel govern central posa en entredit. Cal recordar que s'ha interposat un recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei 24/2013, del sector elèctric, i que s'ha impugnat el decret d'interrompibilitat.

El Govern ratifica el pla marc de sanejament financer del sistema de transport públic

- **L'objectiu d'aquest programa és garantir el finançament del transport públic gestionat per l'ATM de l'àrea de Barcelona, estimular-ne l'ús amb un nou model tarifari i sanejar el deute acumulat de 546 milions d'euros**

El Govern ha aprovat ratificar l'acord del Consell d'Administració de l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM) del passat 6 de març passat, pel qual es va aprovar el Pla marc del Programa de sanejament financer del sistema de transport públic i de refinançament del deute.

L'objectiu d'aquest programa de sanejament és garantir el finançament del transport públic gestionat per l'ATM de l'àrea de Barcelona, estimular-ne l'ús amb un nou model tarifari i sanejar el deute acumulat de 546 milions d'euros.

Aquesta situació de deute és fruit de l'actual conjuntura econòmica, que ha provocat una reducció de la demanda en els darrers anys, i de l'aposta de les administracions pels títols socials altament bonificats.

A aquests factors s'hi afegeix la disminució de l'aportació de l'Administració General de l'Estat al sistema de transport públic de l'àrea de Barcelona, que ha passat de 150 milions d'euros l'any 2010 a 94 milions d'euros l'any 2013.

El Govern aprova el decret que reforça el caràcter estratègic i consultiu del Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible (CADS)

- **La nova normativa introdueix canvis en el funcionament del CADS, revisa les seves funcions i concreta alguns dels àmbits en què centrarà la seva actuació a partir d'ara, com l'economia verda, l'energia, la seguretat alimentària o el canvi climàtic**
- **El CADS és un òrgan integrat per professionals de reconegut prestigi que va ser creat l'any 1998 per assessorar el Govern en la difusió dels valors ambientals i el foment de la cultura de la sostenibilitat**

El Govern ha aprovat el decret que reforça el caràcter estratègic i consultiu del Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible (CADS). Aquesta nova reglamentació agrupa en un únic text tots els canvis normatius incorporats al llarg dels quinze anys d'existència d'aquest òrgan, alhora que introdueix variacions en el seu funcionament per fer-ne més àgil i eficaç la seva funció assessora.

Pel que fa a les competències, el text estableix que el CADS pot dur a terme el seguiment i l'anàlisi de polítiques que es consideren estratègiques des del punt de vista de la sostenibilitat. També determina els àmbits en què ha de centrar la seva atenció, com l'economia verda, l'aigua, l'energia, la seguretat alimentària o el canvi climàtic.

Una de les novetats que comporta l'aprovació d'aquesta norma és que el CADS assessorarà el Govern en el disseny d'actuacions per promoure l'educació per a la sostenibilitat. El CADS també s'encarregarà de fomentar la implicació dels sectors econòmics i socials en el procés de desenvolupament sostenible a Catalunya.

El Consell estarà format per un president/a, nomenat pel Govern, un vicepresident/a, i un nombre de vocalies que pot oscil·lar entre les deu i les quinze. Aquests membres són nomenats per un període de dos anys, ampliables a dos més. El CADS també tindrà un director/a, que serà el responsable del seu funcionament ordinari. El decret dota d'autonomia funcional el Consell, un fet que en garantirà l'objectivitat i la imparcialitat.

El CADS podrà crear grups d'experts en temàtiques concretes, amb caràcter estable o puntual. Les seves recomanacions seran consultives i no tindran caràcter vinculant per al Consell, de la mateixa manera que no ho seran els informes i propostes emesos per iniciativa pròpia del CADS o a petició del Govern. El decret recull una decisió que ja es va prendre durant el Plenari del

CADS del 22 de novembre de 2011: cap dels seus integrants percebran dietes, com tampoc ho faran els membres dels grups d'experts.

Nomenaments

Teresa Ribas i Algueró

Directora de l'Agència Tributària de Catalunya

Nascuda a Barcelona l'any 1957.

Llicenciada en Dret per la Universitat de Barcelona i des del 2011 delegada territorial a Barcelona de l'Agència Tributària de Catalunya (ATC).

Amb una dilatada experiència en l'administració pública i una àmplia formació en matèria tributària, es va incorporar a la Generalitat l'any 1983 al Cos Administratiu de la Direcció General de Pressupostos del Departament d'Economia.

Dins d'aquesta Direcció va anar assumint responsabilitats fins que l'any 2004 va ser nomenada cap de la Tresoreria Territorial dels Serveis Territorials a Barcelona. La seva incorporació a l'ATC es va produir l'any 2008, quan va ser nomenada cap de la Dependència de Recaptació de la Delegació Territorial de Barcelona.

Altres acords del Govern

El Govern aprova la marca del nou Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya

El Govern ha aprovat avui la creació de la marca que emprarà el nou Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (ICGC) en els seus productes i publicacions, amb l'objectiu d'identificar-lo com a servei del Govern català.

Aquest ens, en funcionament des del passat 1 de febrer, assumeix les responsabilitats dels antics Institut Cartogràfic de Catalunya (ICC) i Institut Geològic de Catalunya (IGC). Així, les seves funcions són les relacionades amb l'exercici de les competències sobre geodèsia i cartografia i sobre la infraestructura de dades espacials de Catalunya. Igualment, impulsarà i durà a terme les actuacions relatives al coneixement, la prospecció i la informació sobre el sòl i el subsòl.

L'ICGC es considera una entitat de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia, autonomia administrativa, tècnica i econòmica.

El passat mes de febrer, el Consell Executiu va aprovar també els departaments de la Generalitat que tindran representació en el Consell Rector, que serà el seu òrgan col·legiat de direcció i control.

Properament, la Generalitat i l'ens subscriuran un contracte programa que inclourà la definició anual dels objectius a assolir, la previsió de resultats que cal obtenir i els instruments de seguiment i control i d'avaluació a què l'activitat de l'entitat s'haurà de sotmetre durant la vigència del contracte.